

Книга Даниїла - Номер дев'яносто шість

Потрійне застосування пророцтва: розкриття пророчої структури останніх днів

Jeff Pippenger

2024-02-29

Рамкою пророчого послання Вільяма Міллера були дві спустошувальні сили — спершу язичництво, а потім папство; а рамкою пророчого послання Future for America є три спустошувальні сили — спочатку язичництво, потім папство, потім відступницький протестантизм, однак наприкінці всі вони діють одночасно. Головним пророчим ключем для пророчого розуміння Міллера було те, що «щоденне» у книзі Даниїла є символом язичництва, бо це встановлювало зв'язок між двома спустошувальними силами, який і став рамкою його пророчого розуміння. Головним пророчим ключем для пророчого розуміння Future for America також є те, що «щоденне» у книзі Даниїла є символом язичництва, адже історичне сповнення язичництва встановило послідовність подій у Даниїла 11:40–41, яка стала рамкою пророчого розуміння Future for America.

Як це завжди буває з новим світлом, просуванню істини, відкритої у 1989 році під час краху Радянського Союзу, противилися багато й різні голоси. Опір, піднятий проти істини, незмінно приводив до яснішого її розуміння. У тих ранніх суперечках проти істини, викладеної в останніх шести віршах одинадцятого розділу книги Даниїла, кілька пророчих правил, що містяться в Біблії, було визнано необхідними доказами для підтвердження примноження знання, яке відбулося, коли книгу Даниїла було розпечатано у 1989 році. Нині ми розглядаємо одне з тих правил, яке ми називаємо «потрійним застосуванням пророцтва».

Ми почали з розгляду двох потрійних застосувань, які на одному рівні є однією й тією самою лінією, але на іншому — різні. Перші два прояви Риму (язичницький і папський) утверджують третій прояв сучасного Риму. Перші два прояви Вавилону (Бавел і Вавилон) утвердили третій прояв сучасного Вавилону. Сучасний Рим — це звір сімнадцятого розділу Об'явлення, на якому сидить і над яким панує сучасний Вавилон. Вони такі ж різні, як ковбой і його кінь, але також учиняють між собою духовний блуд, тож на тому рівні вони — одне. Є ще два інші потрійні застосування пророцтва, що мають подібний взаємозв'язок.

Перші дві прояви Іллі (Ілля та Іван Хреститель) встановлюють третього Іллю останніх днів. Разом із тим перші два посланці, які готують шлях Посланцю Заповіту (Іван Хреститель і Вільям Міллер), встановлюють посланця, який готує шлях Посланцю Заповіту в останні дні. Є три важливі моменти, на які слід звернути увагу щодо цих двох ліній потрійного застосування пророцтва.

Перший пункт полягає в тому, що фактичні історичні представники двох ліній потрійного застосування пророцтва по суті є тими самими історичними постатями, але їхні цілі в цих двох представленнях суттєво відрізняються. Другий пункт полягає в усвідомленні того, у

чому полягає відмінність між двома тісно пов'язаними потрійними застосуваннями пророцтва. Відмінність полягає в тому, що Ілля представляє зовнішнє діло в останні дні, а посланець, який готує шлях для Посланця Заповіту, представляє внутрішнє діло в останні дні.

Третє, на що слід звернути увагу, це те, що Ісус, як Альфа й Омега, ототожнює третього Іллю, а також третього посланця, який готує шлях, з обома: першим і останнім посланцем-Іллею, і першим і останнім посланцем, який готує шлях для Посланця Заповіту. Посланець-Ілля першого ангела і посланець-Ілля третього ангела становлять третє сповнення Іллі, а посланець, який готує шлях, представлений як посланець рухів першого та третього ангелів.

Пророк Ілля у протистоянні на горі Кармель є ілюстрацією протистояння останніх днів між Божим народом і потрійним союзом Сучасного Риму.

Гора Кармель розташована на півночі Ізраїлю, поблизу узбережжя Середземного моря. Вона тягнеться приблизно з північного заходу на південний схід і утворює помітний хребет, що простягається приблизно на 39 миль (63 кілометри). Долина Мегіддо, також відома як Єзреельська долина, розташована на південний схід від гори Кармель. Гора Кармель і долина Мегіддо розташовані відносно близько одна від одної. Відстань між ними по прямій (як летить птах) становить приблизно 20–25 миль (32–40 кілометрів). На захід від гори Кармель лежить Середземне море, а на схід від долини Мегіддо та Єзреельської долини лежить Галілейське море, також відоме як Тиверіадське озеро або озеро Кінерет.

В Об'явленні битва Армагеддону ототожнюється з долиною Мегіддо, і натхнення не хотіло, щоб дослідники пророцтв вважали, ніби книга Об'явлення подає своє послання буквально; тому, коли там названо Армагеддон (Мегіддо), використано слово «*har*», що означає «гора», щоб було зрозуміло, що йдеться про духовне зображення останньої битви, до якої дракон, звір і лжепророк ведуть світ.

Ототожнивши Мегіддо з Армагеддоном, Іван подбав про те, щоб це не розуміли як буквально географічне місце, адже Мегіддо — долина і там немає гір. Поблизу розташована гора Кармель, де відбулося протистояння Іллі з Ахавом і пророками Єзавелі; отже, і Мегіддо, і гора Кармель слугують ілюстраціями останньої битви Армагеддону.

Якби ви накреслили трикутник із Єрусалимом, горою Кармель і долиною Мегіддо, Єрусалим розташовувався б у південно-східному куті цього трикутника, гора Кармель — на північному заході, а долина Мегіддо — на північному сході. Місцевість, яка символічно представляє битву Армагеддону, межує з двома морями, і цар півночі (блудниця сучасного Вавилону) зазнає кінця між морями та славною святою горою. І в той час закінчується період випробування для людства.

Але вісті зі сходу та з півночі стривожать його; тому він вийде з великим гнівом, щоб нищити й цілковито вигубити багатьох. І поставить він шатра свого палацу між морями на славній святій горі; але дійде він до свого кінця, і ніхто не допоможе йому. І того часу

повстане Михаїл, великий князь, що стоїть на сторожі синів твого народу; і настане час утиску, якого не було відтоді, як існує народ, аж до того часу; і того часу буде врятований твій народ, кожний, хто знайдеться записаний у книзі. Даниїл 11:44–12:1.

Потрійне застосування Іллі представляє зовнішнє протистояння народу Божого з царем півночі, який є головою потрійного союзу дракона, звіра та лжепророка, що веде світ до Армагеддону. Трьома ворогами Іллі, які символізували цей потрійний союз, були Ахав, який був царем десяти північних колін, що представляли десять царів сімнадцятого розділу Об'явлення, які чинять блуд із блудницею Вавилону й погоджуються віддати своє царство блудниці на "одну годину", що є "годиною" кризи недільного закону. Блудницю Вавилону представляла Єзавель, а пророки Ваала Єзавелі та жерці гаю представляють лжепророка.

Криза недільного закону починається з недільного закону, який невдовзі буде запроваджений у Сполучених Штатах, і закінчується, коли повстане Михаїл. Коли той недільний закон настане, другий голос вісімнадцятого розділу Об'явлення кличе іншу Божу отару вийти з Вавилону. Період від заклику вийти з Вавилону до закінчення часу благодаті є періодом суду над Вавилонською блудницею. Це також час, коли Святий Дух виливається без міри. Це "година", коли десять царів погоджуються співправити з блудницею Тиру, яка вже не забута. Це "година" великого "землетрусу" одинадцятого розділу Об'явлення, коли сто сорок чотири тисячі підносяться як знамено.

І царі землі, які чинили з нею блуд і жили в розкошах з нею, будуть оплакувати її та ридати над нею, коли побачать дим її пожежі, стоячи здалеку через страх її муки, кажучи: Горе, горе великому місту Вавилону, місту могутньому! бо за одну годину прийшов твій суд. Об'явлення 18:9, 10.

Подібно до того, як Іван назвав Мегіддо горою ("хар") Мегіддо, щоб вказати на духовну, а не буквальну істину, суд над блудницею Вавилону та над Тиром визначається як такий, що відбувається протягом "години", а також у "день".

Тому за один день прийдуть на неї карі: смерть, і плач, і голод; і вона буде спалена дощенту вогнем, бо сильний Господь Бог, що судить її. Об'явлення 18:8.

Після 22 жовтня 1844 року пророчий час більше не слід застосовувати у пророчому значенні, і тому суд над папською владою представлено як такий, що відбувається в «годині», а також у «дні». «Година» її суду — це пророчий період від недільного закону у Сполучених Штатах до закриття часу благодаті. Важливо позначити цей період, розглядаючи Іллію останніх днів, бо битва Іллі на горі Кармел настає після внутрішнього випробування Божого народу останніх днів, а період випробування і для церкви, і для світу має ті самі пророчі початки й завершення.

Два голоси вісімнадцятого розділу книги Об'явлення представляють два окремі заклики до двох церков. Першою церквою є сто сорок чотири тисячі із сьомого розділу книги Об'явлення, а другою церквою, яку покликано, є велика множина із сьомого розділу книги Об'явлення. Заклик до ста сорока чотирьох тисяч відбувається, коли Святий Дух виливається у міру, а заклик до великої множини відбувається, коли Святий Дух

виливається без міри.

Пророк говорить: «Я побачив іншого ангела, що зійшов із небес, маючи велику владу; і земля освітілася від його слави. І він могутнім голосом закликав, кажучи: Вавилон великий упав, упав і став житлом демонів» (Об'явлення 18:1, 2). Це те саме послання, яке було проголошене другим ангелом. Вавилон упав, «бо вона напоїла всі народи вином гніву своєї розпусти» (Об'явлення 14:8). Що це за вино? — Її фальшиві вчення. Вона дала світові фальшиву суботу замість Суботи четвертої заповіді й повторила неправду, яку Сатана вперше сказав Єві в Едемі, — про природжену безсмертність душі. Багато споріднених помилок вона поширила далеко й широко, «навчаючи як вчення людських заповідей» (Матвія 15:9).

Коли Ісус розпочав Своє публічне служіння, Він очистив Храм від святотатського осквернення. Серед останніх дій Його служіння було друге очищення Храму. Отже, в останній праці для попередження світу до церков звернено два окремі заклики. Друга ангельська вістка: "Упав, упав Вавилон, місто велике, бо він напоїв усі народи вином гніву розпусти своєї" (Об'явлення 14:8). І в гучному кличі третьої ангельської вістки чути з неба голос, який говорить: "Вийдіть із неї, люди Мої, щоб не мали ви участі в її гріхах і щоб не прийняли її кар. Бо її гріхи сягнули аж до неба, і Бог згадав її беззаконня" (Об'явлення 18:4, 5). Вибрані вісті, книга 2, 118.

Могутній ангел зійшов на виконання вісімнадцятого розділу Одрокрення, коли 11 вересня 2001 року великі будівлі міста Нью-Йорка були зруйновані з приходом «східного вітру» ісламу. Тоді він «могутньо сильним голосом закричав, кажучи: Великий Вавилон упав, упав і став оселею демонів». А в четвертому вірші інший голос «чується з неба, кажучи: „Вийдіть із неї, народе Мій“». Ці два голоси — це «два окремі заклики, звернені до церков». Дві окремі Божі церкви в останні дні визначаються як сто сорок чотири тисячі та велика безліч.

Період випробування для ста сорока чотирьох тисяч починається з ісламу третього «горя», який Ісаї визначає як «день східного вітру». Цей період випробування закінчується недільним законом у Сполучених Штатах, який незабаром буде ухвалено, та примусовим запровадженням знака звіра. Звір — це фальшивий цар півночі, голова сучасного Вавилону. Вавилон — це лев у сьомому розділі книги Даниїла, а непокірний пророк з Юди, який представляє лаодикійський адвентизм, помирає в період, що починається з «осла» ісламу (11 вересня 2001 року) і закінчується «левом» (Сучасний Вавилон).

У період часу, представлений як "могила" непокірного пророка лаодикійського адвентизму, пізній дощ відмірюється, коли лунає окремий заклик до церкви ста сорока чотирьох тисяч. Коли той період закінчується, в "годину" "великого землетрусу", що представляє недільний закон у Сполучених Штатах; настає період другого голосу вісімнадцятого розділу Об'явлення, разом із запровадженням знака звіра, який є знаком царя півночі. Водночас іслам третього "горя" використовується, щоб принести поступово наростаючий суд на відступницький світ. Звістка, яку проголошує "стяг" ста сорока чотирьох тисяч під час того другого окремого заклику до церкви "великої безлічі", визначає "знак" "царя півночі" та роль ісламу третього "горя", представленого як "діти сходу".

Послання, яке розгнівує папську владу в сорок четвертому вірші одинадцятого розділу книги Даниїла і яке започатковує остатню папську криваву бійню, представлене як «вісті зі сходу» (іслам) і «північ» (знак звіра). У цей період, як і в попередньому, іслам «східного вітру» звершує суд над Сполученими Штатами, щоб розпочати цей період, а період закінчується, коли північний цар приходить до свого кінця, «між морями й славною святою горою», у долині Мегіддо та на горі Кармель.

Період суду над сучасним Вавилоном, що являє собою смертне ложе (могилу), починається символом сходу і закінчується символом півночі, так само, як смертне ложе непокірного лаодикійського пророка завершилося першим чітким закликком до церков. Могила (смертне ложе), в якій поховані обидва — і лжепророк із Вефілю, і непокірний пророк із Юди, — зображена між «ослом» і «левом».

Ілля представляє Божий народ останніх днів, перед яким постав потрійний ворог: Ахав, Єзавель і пророки Єзавелі. Єзавель є символом папської влади в четвертій церкві — Тіятирі, а її пророки на Кармелі були представлені пророками Ваала та жерцями гаю. Ваал символізує чоловіче божество, а жерці гаю уособлювали Ашторет, жіноче божество; отже, фальшиві пророки Єзавелі охоплювали і чоловіче, і жіноче, що являє собою поєднання Церкви й Держави, представлене образом звіра в книзі Об'явлення.

Саме Сполучені Штати першими зводять образ звіра у Сполучених Штатах, а згодом у світі, і саме Сполучені Штати є лжепророком потрійного союзу. Ахав, цар десяти племен, представляє десять царів сімнадцятого розділу Об'явлення, тобто дракона, а Єзавель — це звір. Ілля перебував у протистоянні з потрійним союзом Сучасного Вавилона на горі Кармель, де Вавилонська блудниця приходить до свого кінця, і немає кому їй допомогти. Потрійне застосування Іллі представляє зовнішнє протистояння, спрямоване проти Божого народу останніх днів, а Ілля представляє пророка, який перебуває у прямиому протистоянні з тими трьома силами.

Важливим елементом історії Іллі є «дощ», який представляє пізній дощ, що виливається в історії протистояння. Напередодні протистояння на горі Кармель Ілля чітко заявив, що не буде дощу, хіба тільки за його словом. Період, що веде до «години» суду Єзавелі, — це період, представлений першим виразним «голосом», даним церквам. Той «голос» прийшов 11 вересня 2001 року, і в той період «дощ» був лише «відміряний», а також існували два конкуруючі послання пізнього дощу, пов'язані із суперечкою Авакума. Одне було фальшивим посланням про плач за Таммузом, яке представляло послання «мир і безпека», а інше — істинним посланням про третє «Горе» ісламу.

Справжнє послання про «пізній дощ» ґрунтувалося на ролі ісламу у третьому горі. Це послання походило з одного джерела (яким була «Future for America»), і обидва послання змагалися за першість, доки історія не підтвердила правдивість справжнього послання, а також підтвердила безглуздість послання «мир і безпека» в такий час, як цей.

Пророцтва Даниїла та Івана слід розуміти. Вони тлумачать одне одного. Вони дають світові істини, які кожному слід розуміти. Ці пророцтва мають бути свідченням у світі.

Своїм виконанням у ці останні дні вони самі себе пояснюють. Kress Collection, 105.

Перше сповнення пророцтва про Іллію в потрійному застосуванні Іллі підтверджується другим Іллею, яким, за словами Ісуса, був Іван Хреститель. Разом ці двоє свідків утворюють третього Іллію.

І коли вони відходили, Ісус почав говорити до народу про Івана: Чого ви виходили в пустелю дивитися? Тростину, яку колише вітер? Але чого ви виходили дивитися? Чоловіка, одягненого в м'які шати? Ось ті, що носять м'який одяг, живуть у царських домах. Та чого ж ви виходили дивитися? Пророка? Так, кажу вам, і більше, ніж пророка. Бо це той, про кого написано: Ось я посилаю мого посланця перед твоїм лицем, який приготує твою дорогу перед тобою. Істинно кажу вам: між народженими від жінок не постав більший за Івана Хрестителя; однак найменший у Царстві Небесному більший від нього. Від днів Івана Хрестителя й донині Царство Небесне зазнає натиску, і насильники силоміць його здобувають. Бо всі пророки і Закон пророкували аж до Івана. І якщо хочете це прийняти, то він — Ілля, який мав прийти. Хто має вуха, щоб чути, нехай чує. Матвія 11:7–15.

Ми продовжимо це дослідження у наступній статті.

Сьогодні, у душі та силі Іллі й Івана Хрестителя, посланці, призначені Богом, привертають увагу світу, що стоїть перед судом, до урочистих подій, які незабаром відбудуться у зв'язку із завершальними годинами випробувального часу та явленням Христа Ісуса як Царя царів і Господа господ. Незабаром кожну людину буде суджено за діла, вчинені в тілі. Настала година Божого суду, і на членах Його Церкви на землі лежить урочиста відповідальність попередити тих, хто, так би мовити, стоїть на самому краю вічної загибелі. Кожній людині у всьому світі, яка зверне увагу, мають бути ясно викладені принципи, що поставлені на карту у великій боротьбі, яка триває, принципи, від яких залежать долі всього людства.

У ці останні години випробувального часу для синів людських, коли доля кожної душі так скоро має бути вирішена навіки, Господь неба й землі очікує, що Його Церква пробудиться до дії, як ніколи раніше. Ті, хто стали вільними у Христі через пізнання дорогоцінної істини, Господь Ісус вважає Своїми вибраними, облагодіяними понад усіх інших людей на поверхні землі; і Він покладається на них, щоб вони звіщали чесноти Того, Хто покликав їх із темряви в дивне світло. Благословення, які так щедро даруються, мають бути передані іншим. Добра звістка про спасіння має дійти до кожного народу, племені, язика й люду.

У видіннях давніх пророків Господь слави зображувався як Той, Хто дарує особливе світло Своїй Церкві в дні темряви та невір'я, що передують Його другому пришестю. Як Сонце Праведності, Він мав зійти над Своєю Церквою, "із зціленням у Його крилах". Малахія 4:2. І від кожного істинного учня мав поширюватися вплив, що приносить життя, відвагу, допомогу та справжнє зцілення.

"Пришестя Христа відбудеться в найтемніший період історії цієї землі. Дні Ноя і Лота змальовують стан світу безпосередньо перед пришестям Сина Людського. Писання,

вказуючи наперед на цей час, проголошують, що Сатана діятиме з усією силою і «з усякою оманю неправди». 2-е до Солунян 2:9, 10. Його діяльність виразно виявляється у стрімко зростаючій темряві, численних помилках, ересьх та оманах цих останніх днів. Сатана не лише тримає світ у полоні, але його обмани заквашують церкви, що сповідають нашого Господа Ісуса Христа. Велике відступництво переросте в темряву, глибоку, як опівніч. Для Божого народу це буде ніч випробування, ніч плачу, ніч переслідування заради істини. Але з тієї ночі темряви засяє Боже світло." Пророки і царі, 716, 717.